

Csizmadia János fodrászüzletében ma is gazdát cserélnek a hírek

2015.04.03.

Hetente általában háromszor ülésezik Medinán a „falusi parlament”. Azaz Csizmadia János, a parlament krónikása általában háromszor nyitja ki egy héten fodrászüzletét.

Száz éves ez a szék, még az édesapja vásárolta, meséli a nem mindennapi ülőalkalmatosságról Csizmadia János, Medina fodrásza miközben helyet kínál. És ezzel tulajdonképpen a történet közepébe csap, hiszen ebből a megjegyzésből kiderül, a 87. életévében járó figaró édesapjától nemcsak a széket, de a mesterséget is örökölte. Nem készült fodrásznak, ám miután édesapjának be kellett vonulnia a II. világháború idején, valamiből élni kellett, 14 évesen rámaradt ez a munka. – Mindent úgy tanultam, hogy nem volt mesterem – mondja János bácsi. Így, azaz könyvből tanulta kezdetben a hajvágást, de a szőlő metszést is. A világegés után nem lehetett jó pengét kapni, így egy hétvégén nem ritkán 100-110 embert borotvált meg. Muszáj volt, vagy sem, 18 évesen már mestervizsgát tett. Azt is elmesélte, hogy női fodrászatot tanulni először Kölesdre járt át, és hogy először felesége haját dauerolta be.

Csizmadia János a fodrászműhelyében a második kötetével. A nyolcvanhetedik évében is igen aktív az idős úr: frizurákat készít és novellákat is ír (Fotó: Mártonfai Dénes)

Öccse és annak felesége szintén fodrászként tevékenykedett, illetve utóbbi ma is dolgozik Szekszárdon. Nyilván adja magát a kérdés, Csizmadia János fia vagy lánya örökölte-e apja szakmáját. Ők ugyan nem, de unokája, Csizmadia Hilda ma a papával dolgozik. És milyen az élet: kezdetben ő is a családtagokon gyakorlatozott, testvéren, unokatestvéren. – Egyszer jön haza az unokám, és azt mondja: „Papa, téged tanítanak az iskolában”. Kiderült, Hildát az egyik hajdan volt inasa tanítja.

Miközben beszélgetünk, nagy a sürgés-forgás az üzletben, János bácsi felesége is beköszön, jön a postás, aztán egy fiatal hölgy, aki kulturális közfoglalkoztatottként begépel Csizmadia János kézíratait és persze néhány kuncsaft is. Egy fiatal pár is érkezik, kiderül: Angliában dolgoznak, alig várták már, hogy hazalátogathassanak, frizurájuk miatt is. A fiatalember időnként kint is eljár fodrászhoz, de barátnője nem. Őt Hilda, az unoka veszi kezelésbe, a volumennöveléstől sűrűbbnek tűnik majd a haj, jobb lesz a tartása. Tipikusan a fodrászatokra jellemző, sampon és dauervíz illatának elegye tölti be a helyiséget. A mester előbb az elektromos hajvágót veszi kezébe, aztán az ollóval dolgozik. Ő már csak férfiak haját vágja.

Borotválást pedig ma már senki sem kér, a legutolsó ilyen vendég, egy öreglegény is elment már. Az üzletet János bácsi nem mindennap nyitja ki, Hilda azonban elárulja, ez nem azt jelenti, hogy a medinaiak, főleg persze a fiatalok, ne tudnák, mi a trend. A falu nincs a világtól elzárva, sőt, a helyi hírek egy jó része pedig itt, a falusi parlamentnek is nevezett üzletben cserélt és cserél gazdát. És hogy ezek a történetek ne menjenek veszendőbe, az olvasásért, és húsz éve az írásért is lelkesedő Csizmadia János sorra papírra veti ezeket. Eddig két kötete jelent meg, a Falusi parlament és a Göröngyös életút című. Általában medinai, azaz, ahogy az írásokban a falu neve szerepel, „siófüzesi” történetekről van szó, de a második kötet címadó írását egy györkönyi férfi által elmeséltek ihlették. A szereplők általában álnevet kapnak, de a medinaiak gyakran egyáltalán nem bánják, ha rájuk ismernek. Az írásokban megjelenik például az az öreglegény, aki a fodrászatba járt borotválásért, de a Burgundia, azaz a mai Arany János utca is, annak lakóival együtt.

Többször kapott díjat írásaiért

A medinai fodrász-író elmondta: bár szereti, ha jó egy mese vége, megkapta már, hogy túl sok története végződik halállal. Ennek egyetlen oka van: maga az élet is ezzel ér véget, írásai pedig sokszor életutakat örökítenek meg. Csizmadia János Göröngyös életút című második kötete tavaly ősszel jelent meg. A 43 novellát tartalmazó könyvben elsősorban medinai történetek szerepelnek, amelyeket írójuk munkája során hallott vagy látott. A fiataloknak érdekes lehet, hogy a 80 felett járó úr kézzel ír, melyet aztán a már emlegetett kulturális közfoglalkoztatott digitalizál.

János bácsi irodalmi munkáját már több alkalommal díjazták, elsősorban nyugdíjasoknak szóló megmérettetéseken. Megkapta már a Tisztelet Társasága által kiírt irodalmi pályázat különdíját, az országos nyugdíjas érdekszövetség irodalmi pályázatán Maris néni című novellájával I. díjat érdemelt ki, míg a különdíjat az Öreg szerelem is van a világon cíművel. A második kiadványt, mely a helyi önkormányzat támogatásával jelent meg és amelynek történeteiben álneven szerepelnek a medinaiak, Lengyel János, a Tolnai Népújság korábbi főszerkesztője mutatta be a település lakóinak. A remények szerint a már megjelent két kötetet követi a harmadik.

Ideje nagy részét az alkotás tölti ki

Csizmadia János 1929-ben született Medinán. Egy lánya és egy fia, továbbá egy fiú és négy lány unokája van, és öt dédunokának is örül a család. A fodrász nemcsak mestersége szeretetét plántálta Hilda unokájába, de az írásét is. Az irodalomért többen lelkesednek a családban. János bácsi nem tartja magát írónak, csak olyan embernek, aki le tudja írni a gondolatait.

Folyamatosan dolgozik, amikor nála jártunk, megmutatta „irodáját”, mely a fodrászüzlet mögött található, és most készül, legújabb novelláját is. Ideje nagy részét ma már az írás tölti ki. Mint elmondta, az olvasást gyerekként szerette meg, az írást érett férfiként, bár felesége még az udvarlás idején neki írt verseket is számon tartja. Kézirat van bőven, Csizmadia János a közelmúltban elkészültek közül kettőt mutatott meg, az egyik a Híd a Sión, a másik A fejfedő címet kapta. Ez utóbbi kifejezetten könnyű történet, melyben központi szerepet játszik egy kopasz fej, néhány légy, no meg a címadó textil darab, mely a kopasz fejet hivatott megvédeni a szemtelen rovaroktól. A fejfedő sorsa persze kalandos, emiatt és persze a tipikusan medinai történetek miatt érdemes lesz elolvasni a fodrász harmadik könyvét is.

Forrás:

Tolnai Népújság

TEOL